

Mál nr. 207/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs

Nafn váttryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Ábyrgðartrygging atvinnureksturs, skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 12. júní 2023, ásamt fylgiskjölum nr. 1-13.
2. Bréf V dags. 17. júlí 2023.
3. Bréf M dags. 26. júlí 2023.
4. Bréf V dags. 18. ágúst 2023.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að þann 20. september 2022 hafi M verið að vinna við nýbyggingu. Til þess að vinna verkið hafi M þurft að notast við verkpall á verkstað. Þegar M steig upp á pallinn mun gólf hans hafa gefið sig skyndilega með þeim afleiðingum að M féll u.þ.b. 2 metra niður á steiptan grunn fyrir neðan pallinn með þeim afleiðingum að hann fótbrotnaði. X var yfirverktaki á verkinu en M var í starfsmaður hjá undirverktaka sem X hafði fengið til að vinna tiltekið verk. Þá kemur fram í gögnum málsins að X hafi tekið vinnupallinn á leigu hjá tiltekinni tækjaleigu þann 5. maí 2022. Einnig kemur þar fram að uppsetning pallsins hafi verið framkvæmd af starfsmönnum X. Slysið var tilkynnt samdægurs til Vinnueftirlitsins af vinnuveitanda M en slysið var ekki rannsakað af VER skv. því sem fram kemur í bréfi þeirra dags. 30. september 2022.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á slysinu á grundvelli sakarreglunnar og vinnuveitendaábyrgðar. Byggir M á að aðstæður á vinnustaðnum hafi verið ófullnægjandi og að tjón M hefði mátt rekja til vanbúnaðar á verkpalli sem starfsmenn X höfðu sett upp til nota á verkstað. Vísar M enn fremur til þess að X hafi ekki gætt að kröfum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglugerðar nr. 729/2018 um röraverkpalla og öðrum reglum settum á grundvelli laga nr. 46/1980. Tiltekur M m.a. að X hafi farið með hlutverk aðalverktaka við framkvæmdir á nýbyggingu á þeim vinnustað sem slysið varð og að X hafi haft boðvald og eftirlit yfir undirverktakanum sem M starfaði hjá. X hafi þar af leiðandi verið í hlutverki verkstjóra og borið að tryggja að aðstæður á vinnustað uppfylltu kröfur um öryggi og aðbúnað starfsmanna, sbr. 22. gr. reglugerðar nr. 920/2006 um skyldur atvinnurekenda sem eiga sameiginlega aðild að starfsemi á sama vinnustað. Enn fremur vísar M til þess að X hafi vanrækt að kanna ástand verkpallanna við uppsetningu og með reglulegu millibili eftir það líkt og honum var skylt að gera skv. 16.3. gr. sviðauka IV, í B-hluta, við reglugerð 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð sem sett er á grundvelli laga nr. 46/1980.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X. V vísar m.a. til þess að X hafi ekki verið vinnuveitandi M og hafi ekki farið með beina verkstjórn yfir honum. Það sé þó óumdeilt að X hafi séð um að setja upp umræddan vinnupall á verkstað. Telur V ósannað að tjónið verði rakið til saknæmrar háttsemi X eða annarra atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á. Byggir V á því að slysið verði einungis rakið til óhappatilviljunar, þ.e. þess að vinnupallurinn gaf sig óvænt og skyndilega og að það hafi verið algerlega ófyrirséð. Enginn vinnupallur á svæðinu hafi verið vanbúinn og ósannað sé að slysið verði rakið til annars en óhappatvívís. Þá telur V að X geti ekki borið ábyrgð á því VER rannsakaði slysið ekki auk þess sem það telur að rannsókn samdægurs hefði engu breytt, enda liggja fyrir ljósmyndir af vinnupallinum auk þess sem það komi skýrt fram í gögnum málsins að vinnupallurinn hafi gefið sig skyndilega.

Álit.

Ágreiningur er uppi um það hvort sýnt hafi verið fram á að líkamstjón M verði rakið til atvika eða aðstæðna sem X beri skaðabótaábyrgð á. Eins og gögn málsins liggja fyrir verður ekki lagt til grundvallar að X hafi vanrækt tilkynningaskyldu um vinnuslys M til Vinnueftirlitsins skv. 79. gr. laga nr. 46/1980, en fyrir liggur að atvinnurekandi M sendi tilkynningu til Vinnueftirlitsins samdægurs.

Verður því ekki vikið frá almennum sönnunarreglum á grundvelli þess að umrætt atvik hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að gólf verkpallsins sem M steig á í umrætt sinn hafi gefið sig óvænt og skyndilega. Engin rannsókn liggur fyrir á orsökum þess að verkpallurinn gaf sig en svo virðist sem armar sem voru á öðrum endanum á gólfi verkpallsins, sem ætlaðir eru til að festa gólfið við roraverkpallinn, hafi gefið sig. Af gögnum málsins verður ekki fullyrt að sjá hefði mátt fyrir að pallurinn myndi gefa sig. Þegar af þeim sökum verður að teljast ósannað að tjónið verði rakið til saknæmrar háttsemi X eða annarra atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á. Greiðsluskylda er þar af leiðandi ekki fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 12. september 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðmundur Stefán Martinsson